

Sygn. akt I C 2064/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 sierpnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, I Wydział Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Arkadiusz Ziarko

Protokolant: Anna Lasota

po rozpoznaniu w dniu 30 sierpnia 2017 r., w O., na rozprawie,

sprawy z powództwa (...) Sp.z o.o. w S.

przeciwko M. K., B. K.

o zapłatę

na skutek sprzeciwu pozwanych od nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 17 marca 2017 r., w sprawie I Nc 250/17, co do całości

I utrzymuje powyższy nakaz zapłaty w całości w mocy;

II zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powoda dodatkowo kwotę 1.800 (jeden tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Arkadiusz Ziarko

Sygn. akt I C 2064/17

UZASADNIENIE

Powód (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. wniósł o zasądzenie od pozwanych B. K. i M. K. solidarnie na jego rzecz kwoty 61523 zł wraz z umownymi odsetkami za opóźnienie od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty. Jednocześnie powód wniósł o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego roszczenia powód wskazał, że jest w posiadaniu weksla wystawionego przez pozwaną B. K. w dniu 19 września 2014r. na kwotę 61523 zł. Weksel ten został poręczony przez pozwanego M. K.. Termin płatności weksla przypadał na dzień 11 stycznia 2017r. Mimo upływu terminu do zapłaty nie doszło. Przed wskazał, iż przed skierowaniem sprawy do Sądu podejmował próby pozasądowego rozwiązania sporu kierując do pozwanych wezwanie do wykupu weksla. Wezwanie to okazało się jednak bezskuteczne.

Sąd Rejonowy w Olsztynie nakazem zapłaty z dnia 17 marca 2017r., wydanym w postępowaniu nakazowym w sprawie o sygn. I Nc 250/17, nakazał, aby pozwani zapłacili solidarnie na rzecz powoda z weksla kwotę 61523 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 13 lutego 2017r. do dnia zapłaty raz kwotę 4387 zł tytułem kosztów procesu w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu albo wnieśli w tym terminie zarzuty.

W zarzutach od nakazu zapłaty pozwani wnieśli o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na ich rzecz kosztów procesu.

Motywuując swoje stanowisko w sprawie pozwani zaprzeczyli istnieniu pomiędzy nimi a powodem jakiegokolwiek stosunku prawnego. Wskazali, że powód nie przedłożył deklaracji wekslowej. Pozwani przyznali, iż wprawdzie z powodem współpracował zmarły mąż pozwanej R. K., jednakże wszystkie transakcje zostały rozliczone. Ponadto pozwani wskazali, iż wezwanie do wykupu weksla, na które powołuje się powód, nigdy nie zostało im doręczone.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 19 września 2014r. powód (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. wystawił fakturę VAT nr (...). Faktura ta dokumentowała usługi świadczone przez powoda na rzecz pozwanej B. K., polegające na koszeniu żyta i pszenżyta (51516 zł) oraz usługi transportowe (2868,96 zł).

(dowód: faktura VAT k. 30, potwierdzenie salda k. 34).

Pismem z dnia 2 czerwca 2015r. powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 55147,84 zł. Wezwanie to zostało własnoręcznie pokwitowane przez pozwaną.

W dniu 26 stycznia 2016r. strony zawarły ugodę, w treści której powód oświadczył, iż przysługuje mu względem dłużnika bezsporna wierzytelność w kwocie 54384,96 zł z tytułu sprzedaży usług rolnych. Pozwana zobowiązała się zaś do zapłaty na rzecz powoda całej należności wraz z odsetkami w terminie do 30 czerwca 2016r. Tytułem zabezpieczenia ugody pozwana złożyła weksel in blanco podpisany przez siebie i poręczony przez pozwanego M. K..

Pismem z dnia 18 maja 2016r. pozwana B. K. oświadczyła o uznaniu długu w stosunku do powoda, z tytułu faktury nr (...), w kwocie 54384,96 zł.

(dowód: weksel k. 11, wezwanie do zapłaty zbiorcze k. 31, ugoda k. 32 – 33, oświadczenie k. 35).

Pismem z dnia 3 stycznia 2017r. powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 61523,55 zł, zaś w dniu 4 stycznia 2017r. powód wystosował do pozwanych wezwanie do wykupu weksla na kwotę 61523,55 zł.

(dowód: wezwanie wraz z potwierdzeniami nadania przesyłki k. 4 – 5, wezwanie k. 36).

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W ocenie sądu okoliczności przytoczone w pozwie nie budziły wątpliwości sądu, natomiast dowody zaofiarowane przez powoda pozwoliły na podzielenie jego twierdzeń.

Zdaniem Sądu powód udowodnił, że przysługuje mu roszczenie względem strony pozwanej. Zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną w art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tym, kto z faktu tego wywodzi skutki prawne. Na gruncie prawa procesowego odpowiednikiem art. 6 kc jest przepis art. 232 kpc, zgodnie z którym strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. W myśl przytoczonych przepisów, to na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie.

W realiach przedmiotowej sprawy okolicznością bezsporną jest, że powód świadczył na rzecz pozwanej B. K. usługi rolne polegające na koszeniu pól rolnych oraz transporcie. Czynności te udokumentowano fakturą VAT nr (...), opiewającą na łączną kwotę 54384,96 zł.

Ponadto w realiach przedmiotowej sprawy brak jest podstaw do uwzględnienia argumentacji pozwanej jakoby należność na rzecz powoda została uprzednio uregulowana, zaś powód nie kierował do niej jakichkolwiek dalszych wezwań do zapłaty. Zważyć bowiem należy, iż pozwana własnoręcznie pokwitowała odbiór wezwania do zapłaty

zbiorczego z dnia 2 czerwca 2015r. Co istotne na poświadczonej za zgodność z oryginałem kserokopii tego pisma widnieją własnoręczne zapiski pozwanej stanowiące jej sugestie co do sposobu rozliczenia wskazanej należności. Podkreślenia wymaga przy tym fakt, iż pozwana w toku procesu w żaden sposób nie zakwestionowała zarówno pokwitowania odbioru tegoż pisma, jak i okoliczności poczynienia na nim wskazanej adnotacji.

Stanowisku pozwanych przeczy dodatkowo okoliczność uznania przez pozwaną długu, na dowód czego złożyła ona stosowne oświadczenia - zawarte zarówno w ugodzie z dnia 26 stycznia 2016r., jak i w piśmie zatytułowanym „oświadczenie o uznaniu długu” z dnia 18 maja 2016r.

Obowiązek zapłaty przez pozwaną określonej w fakturze kwoty potwierdzony został ponadto wekslem in blanco, poręczonym przez pozwanego M. K. a wystawionym przez pozwaną tytułem zabezpieczenia zawartej przez strony ugody. W oparciu o weksel spłata zobowiązania na rzecz powoda miała nastąpić do dnia 11 stycznia 2017r. Jako że pozwani nie uścili należności wynikającej z powyższego zobowiązania powód kilkakrotnie – przed upływem terminu zapłaty – wzywał pozwaną do uregulowania przedmiotowej należności, a następnie wystosował wezwanie do wykupu weksla. Podkreślenia wymaga, iż choć pozwani kwestionowali zasadność niniejszego roszczenia to nie przedłożyli jakichkolwiek dokumentów, które uzasadniałyby słuszność ich twierdzeń we wskazanym zakresie.

W tych warunkach, wobec nieprzedstawienia przez pozwanych innych twierdzeń i dowodów, powództwo zasługiwało w ocenie Sądu na uwzględnienie w pełnym jego wymiarze.

Z tego zatem względu, na podstawie art. 496 kpc, Sąd utrzymał w całości nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 17 marca 2017r. wydany w sprawie o sygn. I Nc 250/17.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 kpc w związku z § 2 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

SSR Arkadiusz Ziarko